

Gietty Tambunan (38) herinnert zich haar aankomst in Groningen, in februari 2008, nog als de dag van gisteren. Ze was 's nachts vanuit Indonesië geland op Schiphol en arriveerde 's ochtends vroeg op het hoofdstation in Groningen. Hoewel ze het ijsig koud vond, was de ontvangst warm. 'Het klinkt cliché, maar ik heb zo genoten van mijn tijd in Groningen. Ik hoefde alleen maar te studeren en voor mezelf te zorgen. En het was geweldig om door Europa te kunnen reizen.'

Ze volgde in Groningen het masterprogramma Literary and Cultural Studies bij kunstgeschiedenis en studeerde in 2010 af op een culturele analyse van de film *Slumdog Millionaire*. 'Wat ik interessant vind is hoe de globalisering ertoe leidt dat culturen elkaar beïnvloeden. Dat zie je ook in die film: een Amerikaanse productie over het leven in India. Meestal gaat men ervan uit dat globalisering een westers verschijnsel is, waarbij het Westen invloed uitoefent op het Oosten. Maar hoe werkt dat in het Oosten zelf? Mijn PhD in Hongkong ging over de impact van tv-series uit Japan, Korea en Taiwan op het Indonesische publiek. Hoewel die series sterk afwijken van het dagelijks leven in Indonesië, zijn ze hier heel populair. Kijken naar zo'n serie betekent dat je even het gevoel hebt dat jij ook bij die cultuur hoort. Je eigent je die cultuur als het ware toe. Dat gebeurt ook bij Koreaanse popmuziek, die in feite nogal Amerikaans is in een Koreaanse verpakking. In mijn proefschrift gebruik ik daarvoor de term *betweeners*: mensen die leven in de ene cultuur, maar verlangen om bij een andere cultuur te horen.'

Inmiddels is ze terug in Indonesië en werkt ze als docent, wetenschapper en sinds kort vice-decaan aan de Letterenfaculteit van de universiteit van Indonesië in Depok. Tijdens haar colleges denkt ze nog weleens terug aan haar tijd als student in Groningen. 'Nederlandse studenten zijn zeer uitgesproken en er wordt ook van ze verwacht dat ze tijdens colleges van zich laten horen. Ik vond dat lastig en was vaak erg stil. Nu probeer ik mijn eigen studenten zo ver te krijgen dat ze actief hun bijdrage leveren tijdens de colle-

GIETTY TAMBUNAN:

'In de wereld van nu is niets meer echt authentiek'

ges, maar dat vinden zij net zo moeilijk als ik dat zelf vond. Zo zijn we niet opgevoed. En toch: ik heb me indertijd aangepast en dat probeer ik nu ook bij hen te bereiken.'

Het contrast van haar huidige bestaan met het rustige Groningen is enorm. 'Ik heb nu zoveel verantwoordelijkheden dat ik nauwelijks tijd heb voor onderzoek. Ik schrijf nog wel artikelen. Bijvoorbeeld over de invloed van globalisering op culinaire gewoontes. Mensen denken graag dat ze authentiek koken en verbinden daar hun eigen, lokale identiteit aan. Maar in de wereld van nu is niets meer echt authentiek. Dat is ook niet erg; ook je identiteit kan evolueren. Wel bijzonder is dat we door corona weer gedwongen worden om lokaal te denken. Mensen leggen hun eigen moestuintjes aan en kopen lokaal op de markt. Tegelijkertijd merk ik dat we elkaar online beter weten te vinden. Mijn studenten kunnen nu gebruik maken van gratis online boeken en tijdschriften die ze zich anders niet kunnen veroorloven. Ik hoop van harte dat er uit deze pandemie dus ook iets goeds voortkomt.'

